

Ритмови, тонови и смисао поезије Езре Паунда

Аутор тумачи и први пут на српском језику износи процене утицајних Паундових савременика и расветљава Езрине мотиве и околности под којима се велики песник упустио у полемичко обраћање Америци и Американцима преко римског радија

Мирко Магарашевић креће се кроз Паундово песничтво и као искусан преводилац и као утледан песник који зналачки и надахнуто приближава нашим читаоцима ритмове, тонове и смисао Паундове поезије. Предговор на 170 страна до данас је најцелоутије тумачење поезије Езре Паунда на српском језику и читаоцима пружа пун увид не само у дело него и у многе животне околности – почев од Езриних лондонских година (1909–1920), рада у Паризу (1920–1924) до италијанског периода (1924–1945) и повратног (1946–1972).

Аутор тумачи и први пут на српском језику износи процене утицајних Паундових савременика и расветљава Езрине мотиве и околности под којима се велики песник упустио у полемичко обраћање Америци и Американцима преко римског радија (1940–1943),

СТУДИЈЕ

Стефан Драгићевић

Утледна Академска књига из Новог Сада објавила је Песнички свет Езре Паунда у преводу познатог песника и есејисте Мирка Магарашевића (1946). Књига о најзначајнијем англоамеричком песнику 20. века нуди јединство преводилачког успеха, свеобухватну анализу целокупног песничког дела Езре Паунда (1885–1972) с исцрпним тумачењима песама и стихова каква до данас на српском језику нису била позната.

Песнички свет садржи избор из краће и дуже поезије, као и избор из збирке Катај. Дуже песме – Provincia Deserta, Напомак Перигорда, Хју Селвин Моберли, У славу Секста Проперција (избор) – посебно су груписане, док избор из епа Салтос (Певања), најдужег спева на енглеском језику, садржи 42 целовита и фрагментарна превода од укупно 120 објављених. Магарашевићев превод после дугогодишњег рада изде српским читаоцима до данас најобухватнији и најбољи увид у Паундово песничко дело, чији је утицај на Т. С. Елмота, Јејтса, Д. Х. Лоренса, Фроста, В. К. Вилијамса, Роберта Лоуела, Данкана, дакле, модернизам европске и америчке поезије 20. века, био пресудан.

Мирко Магарашевић
ПЕСНИЧКИ СВЕТ
ЕЗРЕ ПАУНДА

Мирко Магарашевић,
Песнички свет Езре Паунда,
Академска књига,
Нови Сад,
2019.

о чему се у нашој друштвеној средини до сада знало мало и погрешно. До појаве Магарашевићеве студије (посебно 1. става Предговора), у Србији није било познато да је Паунд и пре ступања Америке у рат отворено критиковао не само Рузвелтову администрацију због тржишно-финансијских мешетарења него и Черчилове новчане спекулације док је био канцелар британског трезора (1924–1929) и његове колонијалне манипулације између два светска рата, не само у Индији. Када је Америка крајем 1941. ушла у рат, Паунд је логично затражио америчку конзуларну дозволу да се, преко Португалије, с другим Американцима који су боравили у Италији, врати у отаџбину, али је одбијен!

После тога, упркос политичким сумњама италијанске радиодифузи-

Оскар Кокоска: Морепловац Езра Паунд

Када је Америка ушла у рат, Паунд је затражио дозволу да се с Американцима који су боравили у Италији, врати у отаџбину, али је одбијен!

је – Италијани су се чудили зашто му је уопште дозвољено да говори! – Паунд је обновио своје радио-обраћање Американцима као друштвени критичар и нацифиста. Позивајући се

на меродавна гледишта више Паундових биографа (Норман, Рек, Ноел Сток, Екројд, Дејвил Мули), критичара и тумача (професори Кемер, Ротендал, Зуковски, Тејт, Фидлер, Емери,

Ева Хесе, Фрокок...), као и на мишљења поштовалаца (сер Херберт Рид, Т. С. Елмот, Ернест Хемингвеј и генерални секретар Уједињених нација Даг Хамаршелд) – Магарашевић оспорава црно-белу процену и вишеструко расветљава парадоксалну позицију у којој се Паунд задржао; истиче и то да је Паунд – да се заиста осећао крив – после 20 година боравка у Италији могао тражити и лако добити италијанско држављанство, што би га у правном смислу заштитило од потоње оптужбе за „велеиздају“, али Паунд то није учинио, није се одрекао свог порекла, у добровољном изгнанству. Позивао се на први амандман америчког устава који „гарантује слободу говора – и преко радија!“ Али, и због саме чињенице да је са римског радија (до јула 1943) јасно огласио своју критику „капиталистичких монопола банкарског система“ и обновио већ између два рата постављено питање: „Па каква је то новац који банкар може створити ни из чега (out of nothing)?“ – чиме је и са моралне и са друштвено леве позиције прозорео капиталистичку плутократију – Паунд је доживео осуду, прогон, изолацију.

Преводилац је остварио до данас најпотпунији увид у поетичке (Хомер, Овидије, Проперције, Катул, Марцијал, Кавалканти, Данте), мисаоне (Конфуције, Менције, Платон, Плотин, Бригена), политичке (Цеферсон–Адаме) алузивне слојеве Паундових стихова кроз детаљно Тумачење превода и коментаре на 317 страна.

На крају своје преводилачко-монографске студије, Магарашевић је изнео хронологију живота, књижевних сусрета и рада Езре Паунда. Све је илустровано занимљивим избором фотографија, факсимила и Паундовим портретима које су створили ликовни уметници светске репутације. Аутор је навео изворе и водичу литературу којом се служио; изложено је и аналитичке напомене о досадашњим домаћим покушајима и преводима Паундове поезије, дајући на крају и необичан запис о вишегодишњој генези свог приступа овом великом преводилачком подухвату.